



έντυπωσις, την όποιαν τῷ ἐπροξένησεν ἡ εἰδήσης, διτί μία ἀποστολὴ εἶχεν. Ἡδη ἀναγκωρήση διὰ τὰς νοτίους θαλάσσας ὑπὸ τὸν Οὐδληκηνή ἡ διαβεβαίωσίς τους ἐκεῖνη, μοὶ ἔλεγον ὁ "Ατκινς" μόστερ" ἀπὸ μίαν ἡ δύο ἑδομάδας θὰ ἐλθουν ἐδῶ πλοιάρχοι που θά σας παρακαλοῦν!

— Δὲν ἀμφιστάλλω, κύριε "Ατκινς" ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε διτὶ τῷ περισσότερα πλοῖο, τὰ δόποια ἔρχονται εἰς τὴν Κεργαλάνην χάριν ἀλιείας, μένουν ἐδῶ πέντε καὶ ἑξ μῆνας ἀν πρόκειται δὲ γὰ περιμένω τόσον καιρόν, ἀλλούμονογ!

— "Οχι δλα, κύριε Ζώρλιγκ! ὅχι δλα! Μερικὰ ἔρχονται καὶ πάλιν φεύγουν ἀμέσως. "Εννοια σας, καὶ θὰ παρουσιάσῃ καρματὰ καλὴ εὐκαιρία, καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ λυπηθῆτε καθόλου που δὲν ἔκατορθωσατε γὰ φύγετε μὲ τὸν Ἀλβράνην.

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ πρὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλήτει, ποὺ σου τα ἔχει καὶ αὐτὸς ὁ πλοιάρχος!.. Φθάνει μονάχα γὰ μὴν ἀλλάζῃ πάλιν γνώμη ὡς τὸ πρώτον!

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Τὴν ἐσπέραν τῆς 14 Αὔγουστου, περὶ ὥραν ἑδομῆνην καὶ ήμεσιαν, μετὰ τὸ γεῦμα, ἐξῆλθα εἰς τὸν συνήθη μου περίπατον. Τὸ φῦχος ἡτο δρυμός, καὶ μετὰ μικρὸν περιπλάνησιν ἀνὰ τὴν προκυατίαν, ἡτοιμάσθην γὰ ἐπιστρέψω εἰς τὸ ξενοδοχεῖον, δὲν τὸν συνέβησεν τοῦ καθ' ὃδὸν διεστάυρωθη μετ' ἐμοῦ, ἐδιστάσεν, ἐπέστρεψεν δόπισα καὶ ἐστάθη ἀπέναντί μου.

— Επὶ τέλους ἐγγνώσθη ὅτι ὁ "Αλβράνης" θάπεπλες τὴν 15 Αὔγουστου. Πάσσα ἐλπίς, ὅτι ὁ πλοιάρχος Λάν Γκύ ήδυνατο γὰ μεταβάλλῃ γνώμην, εἶχεν ἐκλείψῃ δριστικῶς. Τὸ κατ' ἐμέ, ἀπηγόρευσα εἰς τὸν "Ατκινς" γὰ κάμη οἰνοδήποτε νέαν ἀπόπειραν, καὶ οὔτε ἡθῆσα πλέον νάκονσα ἀπὸ τοῦ θέματος τούτου τὸν ὑποχρεωτικῶταν ναύληρον. Ως πρὸς τὸν πλοιάρχον Λάν Γκύ, συνηγνωμεθα ἔκποτε ως ἔνοι, ως ἄγνωστοι πρὸς ἀλλήλους. Ἐγὼ διέβανα ἀπὸ τὴν μίαν ἀκρανήν, ἐκεῖνος ἀπὸ τὴν ἄλλην· οὔτε καν ἔχαιρετό μεθα. Ἐν τούτοις μίαν ἡδὸν φοράς παρετήρησα κάποιον δισταγμὸν εἰς τοὺς τρόπους του... Ἐφανετοῦ ὡς νὰ τὸν ἀθει κατὶ τὶ ἐσωτερικῶς, νὰ μὲ πλησιάσῃ καὶ νὰ μου ὀμιλήσῃ δὲν τὸ ἔκαμνεν δρως, καὶ οὔτε ἐγὼ ἐπεύρουν γὰ προκαλέσω νέας ἐξηγήσεις.

— Αλλως τε εἶχα μάθη ὅτι ὁ "Ατκινς", παρὰ τὴν ρητήν μου ἀπαγόρευσιν, εἶχε παρακαλέση καὶ πάλιν περὶ ἐμοῦ τὸν πλοιάρχον, χωρὶς γὰ ἐπιτύχη τίποτε. Ὕπόθεσις χαμένης τοῦ πλοιάρχου, μολονότι ὁ ναύληρος Οὐρλιγκερλής δὲν δὲν ἡτο αὐτῆς τῆς γνώμης.

— "Οχι, ἔλεγε πρὸς τὸν ξενοδόχον δταν τὸν ἡρώτα, καὶ δταν ἀκόμη δὲν τὸν ἡρώτα" ὅχι, ἐγὼ νομίζω ὅτι ὁ πλοιάρχος δὲν εἶπεν ἀκόμη τὴν τελευταίαν του λέξιν!

— "Εννοεῖται ὅτι δὲν ἐπλανώμην διόλου ἀπὸ τοιαύτας τολμηρὰς εἰκασίας, καὶ βέβαιος πλέον, ὅτι τὴν ἐπομένην ὁ "Αλβράνης" θάπεπλεεν ἄγει ἐμοῦ, ἥρ-

χισα πάλιν γὰ συζητᾶ μὲ τὸν ξενοδόχον τὰ περὶ τῆς μελλούσης σωτηρίας μου.

— "Εννοια σας, κύριε Ζώρλιγκ, μοὶ ἔλεγον ὁ "Ατκινς" μόστερ" ἀπὸ μίαν ἡ δύο ἑδομάδας θὰ ἐλθουν ἐδῶ πλοιάρχοι που θά σας παρακαλοῦν!

— Δὲν ἀμφιστάλλω, κύριε "Ατκινς" ἀλλὰ μὴ λησμονῆτε διτὶ τῷ περισσότερα πλοῖο, τὰ δόποια ἔρχονται εἰς τὴν Κεργαλάνην χάριν ἀλιείας, μένουν ἐδῶ πέντε καὶ ἑξ μῆνας ἀν πρόκειται δὲ γὰ περιμένω τόσον καιρόν, ἀλλούμονογ!

— "Οχι δλα, κύριε Ζώρλιγκ! ὅχι δλα! Μερικὰ ἔρχονται καὶ πάλιν φεύγουν ἀμέσως. "Εννοια σας, καὶ θὰ παρουσιάσῃ καρματὰ καλὴ εὐκαιρία, καὶ σᾶς βεβαιῶ ὅτι δὲν θὰ λυπηθῆτε καθόλου που δὲν ἔκατορθωσατε γὰ φύγετε μὲ τὸν Ἀλβράνην.

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ πρὸ τοῦ αὐτοῦ, ἀλλήτει, ποὺ σου τα ἔχει καὶ αὐτὸς ὁ πλοιάρχος!.. Φθάνει μονάχα γὰ μὴν ἀλλάζῃ πάλιν γνώμη ὡς τὸ πρώτον!

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις ἐκ τούτου καὶ μόνου, ὅτι ὁ "Αλβράνης" ἐκεῖνον περιπέτειας, ἑξ σῶν ἀνέφεραν μέχρι τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ναυτικὰ χρονικά...

— Δὲν ἡξεύρω ἀν θὰ ἐλυπούμην ἡ δγι! .. Τότε λοιπὸν ἐκεῖνος ὁ πονηρὸς ὁ Οὐρλιγκερλής εἶχε δίκρο! ἀνέκραξε· Καὶ δλαι αὐτοὶ αἱ ἔργασιαὶ ἐγίνοντο ἐν ἀκρᾳ τάξει καὶ ησυχίᾳ. "Ενέσι τις τοῦ πλοιάρχου Λάν Γκύ.

— "Ακριβῶς, κύριε πλοιάρχε. Αὔριον τὸ πρωὶ εἰς τὰς ἐπτά, θὰ εἴμαι εἰς τὸ πλοίον.

— "Εις τοῦ πλοιάρχου Λάν Γκύ.



## ΔΩΔΕΚΑ ΜΕ ΤΟ ΛΕΩΦΟΡΕΙΟΝ

Ήταν μιά διαβολεμένη παγωνά: όσυρανδς γεμάτος άστρα: άρας άλως διόλου δέν έφυσούσε. Μπάμπη πού μάκονγουνταν μέσ' εστά σπίτια, τροφή στο θρόνο, και το κράτος τα παιδάκια έωρταν την πρωτοχρονιάν με τὰ τουφεκάκια, τέσ τρομπέτες, και τέσ ροκάνες. Γιατί ήταν η παραμονή της πρωτοχρονιάς. Την στιγμήν αυτήν έκτύπησε δώδεκα, μεσάνυκτα.

Τραχεία τραχεία! Ερχεται τὸ ταχυδρομεῖον. Τὸ μεγάλο λεωφορεῖον ἐστάθηκεν έπιπλος εἰς τὴν πόλην τῆς πόλεως ἔφερε μάζα του δώδεκα πρόσωπα: περισσότερα δὲν ἔχωρούσε.

«Εἰς ἑτη πολλά, εἰς ἑτη πολλά!» εἶπεν όφρουρός.

«Τι λέσ; οὐ, ἔγω πρέπει νὰ φωνάζω» εἶπεν ὁ ἀνθρωπός. «Είμαι ὁ πρίγκιψ Απόκρεως και ταξιδεύω με τα μαρτίρια, διότι οι ἄνθρωποι έωρταν την παραμονή της πρωτοχρονιάς και με τὰ γεμάτα τα ποτήρια ἔπιναν εἰς υγείαν του Νέου Ετούς.

«Εὐχόμεθ ύγειαν για τὸ Νέον Ετούς» ἔλεγαν. «Καὶ κοντάς αὐτή, πολλὰ κορίματα, τιμές και εύτυχίες!»

Και ἐνδιαφέρονται εἰς τοὺς πολλούς τῶν, τὸ λεωφορεῖον ἐστάθηκεν εἰς τὴν πόλην τῆς πόλεως μὲ τοὺς μαζούσας φίλους, διότι δέν μετά την έφεραν ταξιδιώτας.

Ποτοί ήσαν αὐτοί; Είχαν διαβατήρια και τράγια πολλὰ μαζί τους, ἀκόμη και δώρα γιὰ σένα και γιὰ μένα και γιὰ δόλους τους ἀνθρώπους τῆς πόλεως. Ποτοί ήσαν οι ξένοι; Τι ήθελαν και τι ἔφεραν μαζί τους;

«Καλημέρα!» εἶπαν εἰς τὸν στρατιώτην, πού ἔφύλαγε φρουρός εἰς τὴν πόλην.

«Καλημέρα!» ἀποκρίθηκε και ὁ στρατιώτης, διότι τὸ μεγάλο ωρολόγιο εἶχε κτυπήση δώδεκα, ὥστε ήταν περασμένα τὰ μεσανυκτα.

«Τὸ δόνομά σας; τὸ ἐπάγγελμά σας;» ἔρωτήσε δὲ φρουρός ἔκεινον, πού βγήκε πρώτος ἀπὸ τὸ λεωφορεῖον.

«Ίδου τὸ διαβατήριόν μου» εἶπεν ὁ ἀνθρωπός. «Είμαι ἔγω!» Ήταν ἀληθινά ἔνας μεγαλόσωμος ἄνδρας, τυλιγμένος σὲ δέρμα ἀρκούδας και μὲ φηλά, χονδρὰ ὑποδήματα: ἐτὴν κουμπότρυπα του δόμως εἶχε μενεχέδες.

«Είμαι ὁ ἀνθρωπός, ἀπὸ τὸν ὄποιον πολλοὶ ἔλπιζουν πολλά, και τὰ παιδάκια τὸν περιμένουν μὲ καρδιούτη.» Ελάσ αὔριον, θά σου δώσω ἔνα μποναμά: σκορπάω δεκάρες και τάλληρα, δίνω δώρα σὲ μικρούς και σὲ μεγάλους, ἀκόμη και χορούς, τὸ σῶν 31 χορούς, περισσότερες γύνατες δέν ἔχω νὰ ἔξοδευσω. Τὰ πλοιά μου εἶναι ἀποκλεισμένα ἀπὸ τοὺς πάγους, ἀλλά εἰς τὸ γραφεῖον μου κάνει ζέστη: Είμαι μεγαλέμπορος και

Τὴν μεγαλήτερη μέρα τοῦ χρόνον ἔκαμψε ἔνα μεγάλο τραπέζι, γιὰ νὰ ἔχουν καιρὸς προσκεκλημένοι του νὰ φάγουν ἀπὸ δόλα τὰ ἀμέτρητα φαγητά του και τὰ φρούτα του. Ήταν πλούσιος σιτέμπαρος. «Ἐν ίδρωτι τοῦ προσώπου σου πρέπει νὰ τρώγης τὸν ἄρτον σου, ἔλεγε» αὐτὸς τὸ λαϊκό μου, — τὴν παντιέραν αὐτήν τῆς ἀρρώστιας, — θὰ συνεχίσω τὴν Ἀλληλογραφίαν μας, τόσον, ἐννοεῖται, δόσον τὸ ἔκτροπουν τὰ μαθήματά μου, διὰ νὰ ἔχω τὴν εύτυχίαν νὰ βλέπω τὰς ἀπαντήσεις σου εἰς τὴν «Ἀλληλογραφία.» Εἴχε κρήματα πολλά, νὰ ἔλθῃ μὲ τὸ λεωφορεῖον σὰν τοὺς ἄλλους, γιὰ νὰ δείξῃ δέν ήταν ἀκατάδεκτος.

«Καλέ, μὴ φωνάζετε ἔτοι!» εἶπεν όφρουρός.

«Ἐκ τῶν τοῦ Ανδρεσού

NIX

## ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΕΝΟΣ ΦΙΛΟΥ ΜΑΣ

Ο διωπηλός και εὐχάριστος δύνατος. — Η Ἀλληλογραφία εἶναι η καρδιά της διαπλάσεως. — Ποιά εἶναι η παντείρα τῆς μέρωστιας.

(Πολλάκις ὡς τώρα ή Διαπλασίας ἐδημοσίευσε δρατες ἐπιστολές φίλων της, δεν ποδείγματα, διὰ τοὺς ἐπιθυμούστας νάλληλογραφῶσι μετ' αὐτῆς. Κάριτ τὼν τέων συνδρομητῶν μετρέουσι τὰς συνδρομητὰς σους λόγους τοῦ φυσικού σου; Θά την έχαρξαι οὐδὲ οὐδείς, χρόνους δὲ μακρούς πρὸς τὸ καλὸν πάντων τῶν μικρο-μεγάλων φίλων σου και τοῦ

Συνδρομητοῦ σου

P. ΣΑΟΥΣΟΠΟΥΔΟΥ.

## ΤΑΜΕΙΟΝ

## ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΑΠΟΡΩΝ

ΕΠΙΜΕΛΩΝ ΜΑΘΗΤΩΝ  
ΚΑΙ ΜΑΘΗΤΡΙΩΝ

## [ΣΚΟΠΟΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ]

Δέν ήξενόρω ἀν θά σου κάμη ἔκπληξεν τὸ παρόν μου γράμμα: εἰπαὶ ώμας βέβαιος ὅτι θά σε χαροποιήσῃ. «Ἔως ἐκεῖ τούλαχιστον φθάνει απταίστως η ματική μου δύναμις.» Δὲν ήταν δύως: ἀλλά την έφεραν τούς ἐπικελεστέρους απόρους μαθητὰς και μαθητρίας. Αἱ εἰσφοραί, εἰς οἰσοδήποτε ποσοῦ, δεκταὶ και εἰς γραμματόσημα, στέλλονται ἀπ' εὐείλα πρὸς τὸ Γραφεῖον τῆς «Διαπλάσεως τῶν Παιδίων.】

## ΟΓΔΟΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΙΣΦΟΡΩΝ

Ἐκ προηγουμένων εἰσφορῶν... Δρ. 160,65 Περισσευμα ἐκ τῶν ταχυδρομικῶν τελῶν διὰ τοῦ Γραφείου τῆς Διαπλάσεως ἀνταλλαγέντων τετράδιον Μικρῶν Μυστικῶν ἀπὸ 1ης Ιανουαρίου μέχρι 31 Δεκεμβρίου 1897.

Ἐξ ἀλατῆς φευδωνύμων κατὰ τὸ 1897 ὑπόλοιπον μετὰ τὴν ἀφίξετιν τῶν ἔξιδων... 4,50

Γενναία Σουλιώτισσα 6,—  
Πέτρος Μηχ. Καρυδός 1,—  
Κέρη τοῦ Πηλίου 2,—  
Αιγαίνατος Χειλιδών 1,—  
Άντρα τοῦ Εύξεινου 75,—  
Ούρανία I. Μαχρή 50,—  
Τρεπλήτης 1,—  
Γεώργιος Α. Αθανασιάδης 3,—  
Άριστος Π. Μακρόπουλος 3,—  
Σοφία Ν. Ανδρέου 1,55

Μικρὰ ἀδελφή της «Ιρίδος» 2,—  
Νέοι Ηράκλης 1,45  
Εωσφόρος 30,—

Τὸ ὅλον μέχρι τῆς 26 Ιανουαρίου Δρ. 210,45  
Πέτρος Καρούσης, ηργητα νά σου στείλω τὸν

## ΠΑΙΔΙΚΟΝ ΠΝΕΥΜΑ

Θεωρία Τηλεγράφου.

Πέτρος. — Μὲ δὲν ἐννοῶ, Γείνη. Πῶς, ἐνῷ κτυπᾶς ἐδ, ἀκούεται εἰς τὴν Χαλκίδα;

Πιάρρης. — Μᾶς, κατένε, τόσῳ εὔκολο πράγμα δὲν ἔνοεις; Νά, δὲν βλέπεις αὐτὸ τὸ λαϊκό μου, — τὴν παντιέραν αὐτήν τῆς ἀρρώστιας, — θὰ συνεχίσω τὴν Ἀλληλογραφίαν μας, τόσον, ἐννοεῖται, δόσον τὸ

Εστάλη υπὸ τοῦ Μονογενοῦς.

— Μαμά! Μαμά! ἔνας ποντικὸς ἔπεισε τὴν καταστρόβλω πού εἶχε τὸ γάλα.

— Ε, και δέν τον έγγαλες;

— Οχι, μαμά, ζρρύψα ώμας μέσα τὸν γάτο, γιὰ νὰ τὸν πάσχει...

Εστάλη υπὸ τοῦ Ναύσου της Δεινάδου;

\* \* \*

— Μαμά! Μαμά! ἔνας ποντικὸς ἔπεισε τὴν καταστρόβλω πού εἶχε τὸ γάλα.

— Ε, και δέν τον έγγαλες;

— Οχι, μαμά, ζρρύψα ώμας μέσα τὸν γάτο, γιὰ νὰ τὸν πάσχει...

Εστάλη υπὸ τοῦ Ναύσου της Δεινάδου;

\* \* \*

— Η Ναυτοπόντια : — Ναϊ, ἔχω δύο βραβεῖα.

— Η φίλη της : — Ποιό και ποιό;

— Η Ναυτοπόντια : — Έν πρώτοις τὸ βραβεῖον της μηνύματος της πατέρας μου διὰ τὸν θάνατον μου.

— Η φίλη της : — Καὶ ποιό ξέλλο;

— Η Ναυτοπόντια : — Α! .. Τάλλο; ... τὸ

ξέλασα!

Εστάλη υπὸ τοῦ Κόπτη Ρακονίκη

\* \* \*

— Ο Χαλασμὸς Κόσμου εἰσέρχεται εἰς τὴν οἰκίαν ἐνὸς φίλου του διάδρομος.

— Μά πως ζηνες ἔτοι, παιδί μου; τὸν ἐρωτοῦν.

— Είχα, ἀπαντᾷ ἔκεινος ἀλλά, ζεύρετε, εἶναι κανονιγγιά, και δέν την ἐπῆρα μὲ τέτοιο καιρό; διὰ νὰ μή μου βραχή.

Εστάλη υπὸ τοῦ Στεφάνου Κοτίου

\* \* \*

— Οι Σύλλογοι (διότι τὰ μέλη του εἶναι διληγούμενοι) ἀλλά πλούσιοι Συνεταιρισμοί ζηνεν ἐν Συμβούλιοι, σκοπὸς τοῦ ὅποιου εἶναι: «τὸ οἰκονούμενον ἐπέριθμα της πατέρας μου» Ο Γρίπος σου ἀκριβής, ἀλλὰ πάρα πολὺ εὔκολος στείλει και κανένα δυσκολότερον.

— Εμι. Γ. Λύδη, τὴν 2 Νοεμβρίου σου ζητεῖται εἰς Αλεξάνδρειαν ὡς δύορον τὸν 18ον Τόμον. Τὸν ἔλαβες; Ποῦ πρέπει νὰ σου στέλλει τὰ φύλλα;

— Ωραίον τὸ ποιηματάριο σου, Γλυκεῖα Ελπίς. Ο κ. Βενόπουλος σ' εὐχαριστεῖ θερμῶς διὰ τὸ ώραιόν πιλλιετάρι πού του ζετεῖται εἰς τ

φιλούς καὶ φίλοστόργου των πατέρων!... "Ἄς δε-  
χθούν τὰ θερμότατά μου συλληπητήρια.

Πολλέκεντη Κ. Ἀραγώστος, πολὺ ἐπιτυμω-  
νά μου γράφει καὶ μετὰ χαρᾶς πίντος νὰ  
βλέπω τὰς προσόδους σου. Εὐχαριστῶ τὴν κ. Δι-  
ευθύντριαν τοῦ Παρθεναγωγείου σας, η ὥστα  
νά δε βοηθήσῃ νὰ μου εὑρίσῃ συνδρομητήριας.

Δεσποτικής Νίστα, απὸ τὰ νέα φευδώνυμα  
που προτείνεις οὐδὲν δύναμαι νὰ δεχθῶ. Στειλέ-  
μου, σὲ παρακαλῶ, καὶ ἄλλα.

Ζερνη Τριανταργυλλίδον, ἔχω κάπη μίαν  
Κοκκινόσκουφη. Σάστε στειλέ μου ἄλλα.

Ἐγκρίνουσα τὰ φευδώνυμά των  
δέξουμε μετὰ χαρᾶς εἰς τὴν Ἀλληλογράφιαν μου  
καὶ εἰς τοὺς Διαγωνισμούς μου, τοὺς νέους μου  
φίλους καὶ φίλας: Λευκῆρη Περιστεράρ (αὐτὸ-  
μάλιστα). Παποντσιώνερ Γάτορ, Σπασμέ-  
ρος Φεργίτερ (διὸν τὸ ποδούμενον) Σαρδα-  
ράπαλον (διὰ τὸ ὄφιον μου Σ. Ι. Τ.) Μικρὸν  
Μπούν (διὰ τὸ ἄλλον, ὃ δύποις μου προτείνει  
φευδώνυμα διὰ τὸν φίλον μου Ζεβάρ) Μικρὸν  
Τυμπανιστήρ, Ψάλλοτα Ρύνακα (ὅ, καὶ  
ἄλλοι πολλοὶ διαγωνίζονται εἰς τὴν ἡλικίαν σου) Βασιλέα τῶν Ὁρέων (αὐτὸν ἔξελεῖα) Κέρηρ  
τοῦ Ναυπλίου (αὐτὸν ἔξελεῖα) Βράχορ τῆς  
Φρεαττίου (αὐτὸν ἔξελεῖα διὰ τὸν φίλον μου Ε.  
Β.) Μικρὸν Παρασούρ, Ελληνη Πυροβο-  
λητήρ (αὐτὸν ἔξελεῖα) Συριαρό Λουκούδημ  
(αὐτὸν ἔσται, καὶ ἀς παραπελψιμούμεν τὸ «Φιαστείν  
χάριν συντομίας») Αἴβατας (αὐτὸν ἔξελεῖα) Τέττηρα τῆς Ἀχαΐας (δομοίσι) Κρυσταλλό-  
δη Ηηρήρ (αὐτὸν πρατμῶ) Περόρεχ, Υπο-  
βρύχιον Ἀμυναρ (ἔξελεῖα τὸ δεύτερον) Αγ-  
γελορ τῆς Εύνυχιας καὶ Φωτοβόλορ Αστρορ  
(αὐτὸν σου ἔξελεῖα).

#### ΤΟ ΜΕΓΑ ΕΞΣΠΑΘΩΜΑ

[Συνέχεια ἐκ τοῦ 4ου φύλλου]

Ἐκ τῶν ἀγαπητῶν μου φίλων, οἱ δύοισι ἔξ-  
σπάθωσι, ἀς δεχθῶν καὶ οἱ σήμερον ἀναγρα-  
φίμενοι ἔνταιθα, τὰς ἔγκαρδίους μου εὐχαριστίας.

Ο Συντατιριόδος Σμύρνης διὰ τῆς Ταμίου  
αὐτοῦ Λέρας τοῦ Ἀρλονος [ἐνέγραψε 2 συνδρομη-  
τάς], τὸ Υποβρύχιον (2) Κωνστ. Ε. Ζαλοκό-  
στας (1), ἡ Αρδαλονοτα (1), ἡ Θέλποντα (5),  
Νέστωρ Κ. Βαλτής (2), Ἀλέξ. Βασιλειάδης

(1), ἡ Γλυκεῖα Ἐλπίς (1), Γεώργιος Α.

Ἀθαρασιάδης (2), Ἀρθρόνος Κοέν (2), ἡ  
Βραχιαδιάνη Κοκκονάρια (1) Κ. Ζα-  
πακός (2), διὰ Κερανύδος (1), Άσπασια Ἡ-  
γείρην (2), Διορ. Ν. Κακόληρος (1), τὸ Φω-  
τοβόλορ Τότορ (1), ἡ Νυθία (1), ἡ Συριαρός  
Πρίγκηψ (2), Κωνστ. καὶ Ἀπόστ. 4. Μα-  
χαιρᾶ (1), Κωνστ. Ι. Λευκιάδης (2),  
Κούλα Τ. Οίκονομος (1), ὁ Ιρισολαμπής  
Ἀστρό (1), διὰ Μικρὸς Περίεργος (1), ὁ Τρι-  
κυνιώδης Μαλέας (3), Ηέρος Καρδούσος (1),  
ἡ Καθαρὰ Καρδία (1), ἡ Νύμφη τοῦ Αἰγαίου  
(1), Σταυρούδη Νιαρρίδον (1), Ι. Βαγαβί-  
δος (2), Δ. Α. Παπατσιώνος (1), Β. Α. Κα-  
σάπτορλον, (1) ἡ Ήρως τοῦ Μεσαιώνος (5),  
Ὀρεστής καὶ Νέστωρ Κ. Λευτόν (13).

(Ἐπειτα συνέχεια.)

Μικρὰ Μυστικὰ ἐπιτυμοῦν νάν-  
ταλλάξον: Ο Συριαρός Πρίγκηψ μὲ τὸν  
Μαδρόν Ποργύρια, Πρίγκιπα τοῦ Καυκάσου  
καὶ Ἀλέξ. Κάπταριν — ἡ Γερραία Σονιώ-  
τισσα μὲ τὴν Ἐλληνικὴν Σμαίαρ, Ἀράρ  
τοῦ Φαλήρου, Ἐβέραρ τοῦ Φαλήρου, Ωραιαρ  
Κέρκυρας καὶ Κομησσαρ τοῦ Φαλήρου. ἡ  
Εαρθή Κατζίστασσα μὲ τὴν Ἐρυθράρ Κα-  
μέλιαρ, Ἀράρ τοῦ Βουρών, Μικράν Γνωρ-  
πόλαρ καὶ Ταχνόδημον Περιστεράρ — ὁ Ζε-  
βάρ μὲ τὴν Ἐλληνίδα Καλλιτεγρία, Ἀρ-  
ρεῖον Στρατιώτηρ, Αἰθέρα, Ἀλεξάνδρα  
Μπαλακώστα καὶ Στέγαρον Βούλγαρην — ἡ

Εἰς δύσας ἐπιστολὰς ἔλαβα μετὰ τὴν

26

Ιανουάριον τὴν χαρακτήσια εἰς τὸ προσεχές.

· Η Κλήρωδης τῶν Δώρων θὰ δημοσι-  
ευθῇ εἰς τὸ προσεχές, ἔλειψε χώρου σήμερον.

Ἀρτιγόνη μὲ τὴν Ἐρυθράρ Καμέλιαρ — ὁ  
Ἄρτερος τοῦ Μέλαρος Δρυμοῦ μὲ τὸ Φωτοβό-  
λο τοῦ Τότορ, Μόζαρ καὶ Κόρτε Ραπαράκηρ —  
ἡ Ναντόπονδα μὲ τὸ Τερπικέαννορ Δία καὶ  
Ναντόπονδα ἡ Λευκή Περιστεράρ μὲ τὸν Κόρ-  
τε Ραπαράκηρ — τὸ Ιδμα τοῦ Δοντάβεως μὲ  
τὴν Τρελλήρ τοῦ Διέργον — ἡ Αρριμένη Θά-  
λασσας Λαλασσούρ καὶ Τρεχαγρυνεύστουλον  
— ἡ Αστερέσσα Νήδη μὲ τὸ Ήμέρο Γατάκι,  
Κερκυραϊκὴν Νότητα, Λευκή Χιόρα, Ιππο-  
τηρ τοῦ Αἴθρων καὶ Φρούτο τῆς Ἐποχῆς.

Λουστίας τὸν Λαζαράτος μὲ τὴν Ατταρά-

δα, Ἐρυθράρ Καμέλιαρ, Ταπεινή Καρδιαρ

καὶ Αράρ τοῦ Εβέρετρον — ὁ Αράτος μὲ τὸν

Τούρ-Τούρ, Κοραήρ καὶ Ελληνικὴν Σμαίαρ

— τὸ Διανέρος Ρνάκον μὲ τὸν Φασα-

ράρ, Ἀηδόνα τῆς Ἐρήμου καὶ Τόστορ

Γελαστήρ — ὁ Ποιητικὸς Νάρκισσος μὲ τὴν

Περιστεράρ τοῦ Ποιητοῦ, Ἐλπιδοφόρος καὶ Αρρέσ-

ορ — ἡ Ρουμοπόνδα μὲ τὴν Γλυκεῖαν Αράμηρον,

τὴν Λευκή Καρδία τοῦ Λαζαράτος Αράμηρον,

τὸ Λαζαράτος Αράμηρον τοῦ Λαζαράτος Αράμηρον

— τὸ Λαζαράτος Αράμηρον τοῦ Λαζαράτος Αράμηρον